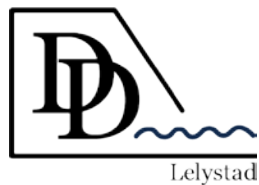

Van lagerwal tot waterdicht

15 Jaar Dijkdichters

Colofon

© 2024 Dichterskring ‘De Dijkdichters’

© 2024 Deelnemende dichters

Uitgever: MB/AG Lelystad

Druk: info@Booksupport.nl

Grafische verzorging omslag en binnenwerk: Ger Koreman

Foto achterzijde: Juul Baars

Eindredactie: Anne Graalman en Marc Broekmans

ISBN: 9 789 462 473 294

NURcode: 306

Website: www.dedijkdichters.nl

Facebook: (Vrienden van) De Dijkdichters.n

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, in druk of digitaal, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De gedichten vallen onder het copyright van de desbetreffende dichters.

Voorwoord Jubileumbundel De Dijkdichters

Een nieuwe bundel, vijf jaar na het voorjaar van 2017.

Een veelbewogen tijd waarin veel van het oude binnen onze Dijkdichterskring is veranderd.

De gedichten zijn gebleven, de dichters vernieuwden zich en de digitale ontwikkeling zorgde er gelukkig voor, dat tijdens de Coronaperiode er toch contact mogelijk bleef via een zoomverbinding.

Wat hebben wij vaak afscheid moeten nemen sinds 2020, te beginnen van onze voorzitter Floor Koedam, oprichter Gerard Beense, en in 2022 van secretaris Bert Souman. Ook zijn de dichters John Stigter, Guus Cleintuar en Wil van der Lans niet meer onder ons.

In deze bundel verschijnen nieuwe namen, van soms nog jonge dichters die zich bij ons aansloten. Zoals de ex-stadsdichter Martijn Nijdeken, Joshua Buijnink, Petra Meijnen, Derya Uzun en Marjolein Pronk. De veertien dichters in deze bundel geven een inkijkje in hun persoonlijke poëtische uitingswijze van de afgelopen vijf jaar.

In 2023 kwam ook de bundel: "Woord en Beeld" tot stand in samenwerking met de Lelystadse Fotoclub.

De stimulans die uitgaat van samenwerken met inspirerende disciplines heeft zeker bijgedragen tot een boeiende inhoud van deze jubileumbundel 15 jaar Dijkdichters.

Anne Graalman, voorzitter

Lelystad, maart 2024

INHOUD

<i>Erik Kramer</i>	6
Damiaatjes	
Ondanks	
Momentum	
<i>Derya Uzun</i>	9
Verborgen dieptes	
Kom...	
Vrije val	
<i>Marjolein Pronk</i>	12
Waarneming	
Adagio van Lara Fabian	
Gelukszoeker	
<i>Jan Huisman</i>	15
Volwassenheid	
Idealen	
<i>Rolf Captijn</i>	18
Blijf nog even	
Kijk eens naar het vogeltje'	
Sta eens even stil	
Tempis Fugit	
<i>Wendy van Kempen</i>	22
Andere schoenen	
Danse macabre	
Grenzeloos	
Anders kiezen	
<i>Martijn Nijdeken</i>	24
Woorden schieten te kort	
Ooit golfde hier de zee	
Wanneer de wind	

<i>Igna Geveke</i>	27
Boswandeling	
Nachtelijk Ballet	
Ode aan mijn dode vrienden	
<i>Juul Baars</i>	30
De Kunstenaar	
Niets	
Het woord	
<i>Anne Graalman</i>	33
Begin	
Berusting	
Dichterdag	
Levenslijn	
<i>Marc Broekmans</i>	36
De lust en de liefde	
De zee geeft	
Fiets	
Gieren	
Uit de zomer	
<i>Esam al Wasete</i>	39
Restanten van mijn leven	
Overkant	
Wij zijn hier	
<i>Joshua Buijnink</i>	42
Meer tijd	
Prince	
Mijn stad	
<i>Petra Meijnen</i>	45
Vorbij de tijd...	
Vergismijniet en weetjewel	
Anno 2023	

Erik kramer

Damiaatjes

Hoe spannend toch: het roestige
dakraam openen om de klanken
van opwekkende klokjes te horen
de avond is nog jong - en ik ook

vage, onbestemde gevoelens
wellen in mij op, geen weet wat
er mee te doen maar het zal zijn
weg wel vinden... weet ik later.

** Klokken in de Sint Bavo te Haarlem
die elke avond om negen uur luiden*

Ondanks

Herinneringen willen me inhalen,
bij iedere stap die ik zet voel ik
een hand op mijn schouder die
mij in mijn voortgang bezwaart,
maar verleden is een gepasseerd
moment in de tijd, ik waag te
beweren zelf mijn weg te bepalen
al zal het mijn schouder pijnigen.

Momentum

Wat beklijft als de dichter
zijn gevoelens op papier
zet dat tot stof zal vergaan:

alleen dat ene moment
van gelukzaligheid in
woorden weergegeven.

Derya Uzun

Verborgen dieptes

Verlies ik opnieuw
na een lange zoektocht
iets wat ik kostbaar noemde
kort vasthield en voelde

Om opnieuw te laten gaan
opdat het waardevol blijft
ruw en onbereikbaar
in de zee met verborgen dieptes.

Kom...

Kom en verander je groot verdriet, maak het tot de hoogste ladder
Je groot verdriet maakt alles los, niets meer dan een verlichting
Maak het tot, niets meer dan, universums puurste gebed
De hoogste ladder, een verlichting, puurste gebed... voor een nieuw
begin.

Vrije val

Draden van emoties zijn niet vast te grijpen.
zelf in de war kunnen ze mij geen houvast bieden.

Vergis ik mij als mijn blikken niets kunnen vangen
wanneer ik tevergeefs zoek naar troost om mij heen?

Geen weerstand die de snelheid van mijn val kan verminderen
landen in roerigheid is wat mij doet vrezen.

Bizar, als ik mij bedenk hoe ik ben geleid tot dit punt
hoe is het zover gekomen, hoe verder nu?
Bereidheid om te vallen is een voorwaarde van deze weg
als ik het doel wil bereiken dat ik mijzelf opleg.
Langzaam verstrijkt de tijd als teken van de diepte van het dal
Wanneer komen mijn vleugels in zicht, om mij te redden van deze val?

Wie geeft gehoor aan mijn stem wanneer ik beland in een vrije val
en wanneer ik alsmaar versnel, wie toont er dan genade?

Ze zeggen: 'Liefde verbrandt je vleugels!'. Maar Rumi zegt:
'Wat heb je aan je vleugels als je niet vliegt naar de Liefde?'
Uiteindelijk vind ik troost in de woorden van Yunus:
'Wie zoekt er nog naar vleugels als je de Liefde hebt gevonden...'

Marjolein Pronk

Waarneming

Ik heb de kou niet gevoeld
Vanwege de kilte
Ik heb het zout niet geproefd
Ondanks het zilte
Ik heb de geur niet geroken
Wegens de stank
Ik heb de muziek niet gehoord
Te veel klank
Ik heb de ruimte niet waargenomen
Door de drukte
Ik heb de bloemen niet geroken
Het waren reeds geplukte
Ben IK nu ongevoelig?!

LEVEN
LEVEN IS
LEVEN IS NU
LEVEN IS NU WEGGERUKT
LEVEN?

In verwondering
Kijk ik naar de horizon
Besef beperkt zicht
Gaat mijn blik plots naar binnen
Waar ik oneindigheid zie

Vrij vertaald naar **'Adagio van Lara Fabian'**

Ik weet niet hoe ik jou nog vind
Hoe jou te bereiken, ben je daar?
Ik hoor je stem in de wind
Ik voel je onder mijn huid, in mijn haar

In mijn hart en ziel zal ik op je wachten
ADAGIO

Al die nachten zonder jou
In gedachten zie ik jouw gezicht
Al mijn dromen draaien om jou
Ik val in jouw armen zonder gewicht

Als de tijd rijp is, zal ik je vinden in mijn armen
ADAGIO

Ik sluit mijn ogen en zal een weg vinden
Hopend dat het niet ontspoord
Ik vocht zo hard om ons weer te verbinden
Ik reisde zo ver, op zoek naar de juiste poort

Ik hoeft niets meer uit te leggen, geen publiek
Bang dat ik nergens meer in kan geloven
Alles wat overblijft is deze muziek
Omarm mij voordat dit licht kan doven

Ik zie jouw naam in de hemel geschreven
Op deze manier laat jij mij weten
Dat je in mijn hart en ziel bent gebleven
Dat jij mij ook nooit zult vergeten

Dat ik geloof door deze muziek, laat mij nooit gaan
ADAGIO